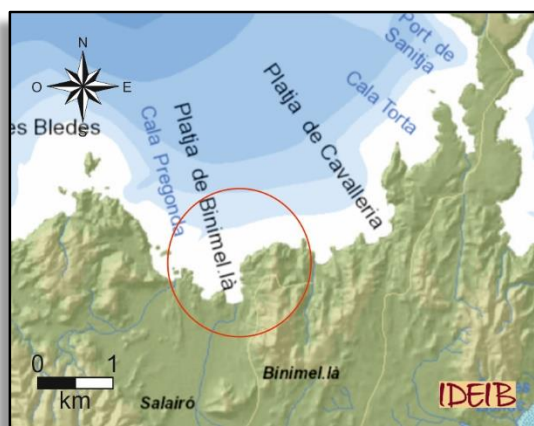

ME04ES

618001

Successió devonianocarbonífera i roques ígnies de Binimel·là

Situació

Municipi:

Es Mercadal

Coordenades UTM
(31N ETRS89):

X: 591572
Y: 4434557

Dificultat i duració

20 min

1 2 3

Accés

Hi podeu accedir directament des des Mercadal pel camí de Tramuntana i aparcar a l'aparcament habilitat per arribar a les platges de Binimel·là i Pregonda.

Interès principal

Estratigràfic

Interès secundari

Sedimentològic, geomorfològic, paleontològic, tectònic, petrològic i hidrogeològic

Descripció de la localitat

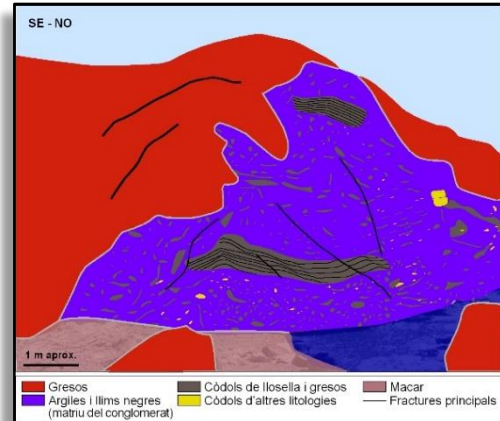
El LIG de Binimel·là representa una de les zones geològiques més interessants i a la vegada més complexes de Menorca. Correspon a una sèrie geològica composta per una barreja sorprenent de nombroses litologies de difícil ordre cronològic i molt deformades que constitueixen espectaculars estructures plegades. Aquesta variabilitat impressionant de roques està formada per gresos, lloselles, conglomerats (associats a colades de fang), nòduls de fòssils, radiolarites, calcàries amb fòssils de crinoïdeus i roques d'origen volcànic. A més, la zona mostra altres elements d'interès geològic, com les dunes fòssils (eolianites) del quaternari amb estratificacions creuades interessants.

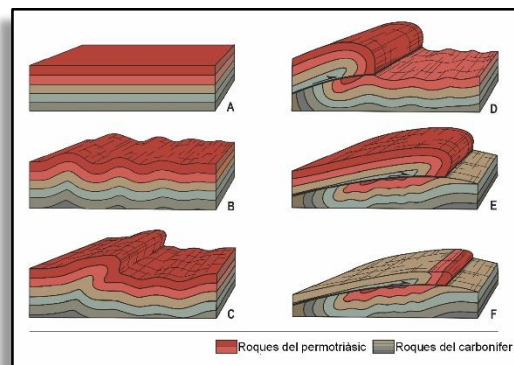
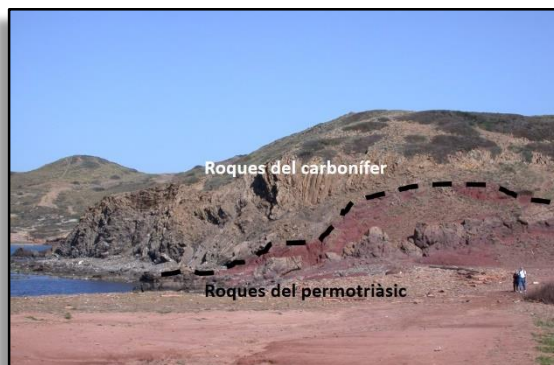
Detalls de diferents elements del patrimoni geològic a Binimel·là; plegaments a radiolarites, plegaments a calcàries massives, calcàries amb crinoïdeus, plegaments a turbidites, ondulacions a lloselles vermelles i blanques, i còdols incrustats a un conglomerat originat per una colada fangosa.

Les roques de Binimel·là (excepte les dunes fòssils) s'atribueixen als períodes geològics del devonià i el carbonífer, fa aproximadament entre 410 i 324 milions d'anys, i van ser sedimentades a la mar. Cal destacar que a Binimel·là localitzam nivells de roques sedimentades en mars molt profundes, conjuntament amb altres de nivells molt més somers. Una interpretació d'aquest fet, en principi contradictori, es podria associar a una caiguda en massa dels nivells de poca profunditat des de la vora de la plataforma cap als fons abissals, on els nivells formats en les aigües superficials de la mar s'inclourien en els profunds.

Tot i que podem citar molts d'afloraments espectaculars, cal destacar-ne dos. Per una banda, el de l'Escull des Francès, uns conglomerats intercalats en una sèrie turbidítica, interpretats com el producte d'una colada fangosa, que, en un ambient submarí, van lliscar fins a dipositar-se en la plana abissal. Els cants suren sobre una abundant matriu limosorrenca on s'han identificat fòssils, especialment de coralls, però també d'esponges, briozous, braquiòpodes, cefalòpodes, crinoïdeus i trilobits, que han estat sedimentats en més d'una ocasió. L'altra aflorament a destacar és el de Calesmorts, on les roques paleozoiques de la sèrie de Binimel·là es troben per sobre d'unes roques vermelles més modernes (sedimentades al permotriàsic) per l'acció d'una estructura geològica anomenada *encavalcament* o *falla inversa*.

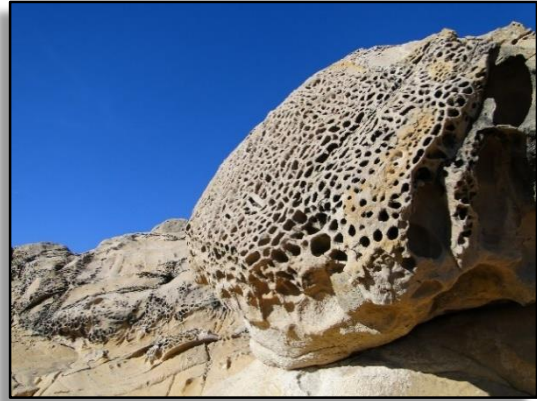

Fotografia de l'aflorament de l'Escull des Francès i interpretació geològica.

Encavalcament de les roques del carbonífer sobre gresos i pelites vermelles del permotriàsic a Calesmorts i esquema evolutiu d'aquest.

No obstant això, es poden destacar molts altres afloraments, com són els de les roques subvolcàniques conegudes com a *quars queratòfirs*, amb un color un mica groguenc o ocraci, que fa que la sorra producte de la seva erosió tingui sota l'aigua un aspecte daurat, i que fa de Pregonda una platja tan singular. També resulten especialment singulars en el conjunt de l'illa els associats a les nombroses estructures plegades de la zona.

Roques subvolcàniques a cala Pregonda i detall d'erosió en niu d'abella d'aquestes.

Per a saber-ne més

- BOURROUILH, R., 1973. *Stratigraphie, sédimentologie et tectonique de l'île de Minorque et du Nord-Est de Majorque (Baléares). La terminasion Nord-orientale des Cordillères Bétiques en Méditerranée occidentale*. Trav. Lab. Géol. Méd. CNRS et Dep. Géol. Struct. Univ. Université de Paris ed. 822 p.
- ESTRADA, R.; OBRADOR, A., 1988. Exemples de dipòsits conglomeràtics a l'illa de Menorca. A: FORNÓS, J. J. (ed.). *Aspectes geològics de les Balears*. Universitat de les Illes Balears, 221-249.
- HERMITE, H., 1879. *Études géologiques sur les îles Baléares. Première Partie: Majorque et Minorque*. F. Savy. Paris. 362 p.
- LLOMPART, C.; OBRADOR, A.; ROSELL, J., 1979. *Geologia de Menorca. Enciclopèdia de Menorca*. Obra Cultural Balear, T. 1: 1-83.
- PONSETÍ, J., 1909. Expedición a los terrenos volcánicos de Ferragut. *Revista de Menorca*, 159-160.
- ROSELL, J.; ELÍZAGA, E., 1989. Evolución tectosedimentaria del Paleozoico de Menorca. *Bol. Geol. y Min.*, 100(2): 193-204.
- ROSELL, J.; LLOMPART, C., 2002. *El naixement d'una illa. Menorca. Guia de geologia pràctica*. Impressió i relligat Dacs, Indústria Gràfica, SA. Moncada i Reixac. 279 p.

Recomanacions

El LIG pot ser visitat durant tot l'any, tot i que es recomana evitar les hores de major insolació durant els mesos de juliol i agost. La gran irregularitat del terreny implica que sigui necessari un calçat adequat. Hi ha nombroses platges de gran bellesa a la zona. Són especialment interessants els espectaculars plecs de les radiolarites i gresos.